

فیلمهایی که باید دید

می‌گذارد، از مهارت و تمرکز این بازیگر، و علاقه‌اش، به این نقش مشکل سرچشمه می‌گیرد. «پای چپ من» برای شریدان هم نقطه شروع امیدوار کننده‌ای به شمار می‌آید، چرا که در نخستین تجربه کارگردانی‌اش، فیلمی متقاعد و تأثیرگذار می‌سازد.

فیلم سینمایی «پای چپ من» براساس داستانی واقعی از کریستی براون ساخته شد. وی این نوشته‌ها را در کتابی به همین نام (پای چپ من: داستان کریستی براون) به چاپ رساند. جیم شریدان با فیلمنامه‌های زیبا توانست حس واقعی کریستی را به زیبایی به بینندگان منتقل سازد و با فیلم برداری‌های جالب، موزیک زیبا و البته بازی‌های بازیگرهای فیلم که مکمل همدیگر در فیلم بودند توانستند فیلمی زیبا را به جای بگذارند. در این میان نباید از بازی بی نظیر دنیل دی لوئیس در نقش کریستی نقش اصلی فیلم به راحتی گذشت، دی لوئیس به زیبایی حس یک فرد فلج مغزی را به بیننده منتقل می‌سازد. حرکات، گویش، غلتیدن‌ها و عصبانیت‌های کریستی براون را دنیل دی لوئیس به زیبایی به نمایش گذاشته است و بی شک یکی از ماندگارترین نقش‌های تاریخ سینما را با ایفای نقشش به نمایش گذاشت. دنیل دی لوئیس به خاطر این نقش توانست اکثر جوایز بهترین بازیگر مرد را در آن سال بجز گلدن گلوب به خود اختصاص دهد. این فیلم که در آن سال با بودجه‌ای بالغ بر ۶۰۰ هزار پوند ساخته شده بود توانست به فروش ۱۵ میلیونی دست یابد که موفقیتی عالی را برای سازندگان این فیلم به ارمغان آورد.

در این شماره از مجله به معرفی فیلم سینمایی «پای چپ من» به کارگردانی جیم شریدان و با بازی دنیل دی لوئیس می‌پردازیم. فیلم سینمایی «پای چپ من» داستان اراده مادری است برای کمک به کودک خود که به علت فلج مغزی فقط می‌تواند پای چپ خود را حرکت دهد. «کریستی براون» در دوران کودکی به دلیل فلج مغزی به شدت کند ذهن است و پزشکان به مادرش می‌گویند که اگر زنده بماند، چیزی در حد زندگی نباتی خواهد داشت، ولی خانم براون نمی‌پذیرد و کودک را به کانون گرم خانواده بزرگ‌شان راه می‌دهد. با تشویق‌های او و ایمانش به توانایی‌های بالقوه فرزندانش، سرانجام «کریستی» نشان می‌دهد که با وجود جسم علیش، انسانی خونگرم و شوخ‌طبع است، هوش فوق‌العاده‌ای هم دارد و می‌تواند به کمک پای چپش (تنها عضوی که در کنترلش است) آثار هنری قابل تحسین، اشعار و رمان‌های پُر فروش خلق کند.

«پای چپ من» یک داستان واقعی غیرعادی درباره یک انسان غیرعادی است. معمولاً نشان دادن انسان‌های معلول در سینما، برای ایجاد وحشت یا جلب ترحم تماشاگر است. اما نکته فوق‌العاده این فیلم آن است که شخصیت «کریستی» مثل هر انسان دیگری، پیچیده و پُر از تناقض است، و فیلم بیشتر روی توانایی‌های او تأکید دارد تا ناتوانی‌هایش. شخصیت «کریستی براون» با بازی درخشان دی لوئیس جان می‌گیرد و تصویری که او از شخصیت «کریستی» به نمایش

۲۸

فصلنامه تلاش سبز
سال دوم
شماره ۷
تابستان ۱۳۹۳

